

er. Det gælder både spørgsmålet om at koncentrere bevoksningens samlede tilvækst på et rimeligt antal enkelttræer og at sikre bevoksningernes stabilitet og sundhed. Reglen fastslår således, at tyndinger normalt skal gennemføres en eller flere gange i en bevoksningens liv.

Tyndingsarbejdets praktiske gennemførelse er også vigtig, herunder ikke mindst anvendelse af skovmaskiner. Vejledningsarbejdet må lægge særlig vægt på tyndingsmetoder, der skåner de blivende træer mod barkafskrabninger og rodkader og skovjorden mod sammentrykning (traktose).

Tyndingsfrie bevoksningstyper kan i enkelte tilfælde være relevante, også i fredskov. Det gælder f.eks., hvor marginaljord tilplantes, og hvor sigtet med den første tilplantning blot er at udvikle et skovklima indenfor rimelig tid.

Ad nr. 4. Ifølge bestemmelsen må foryngelseshugster af bevoksninger ikke finde sted, før den kan betegnes som moden, hvilket i granbevoksninger vil sige ganske betydeligt senere, end man normalt høster juletræer.

Hugstmodenhed kan ikke præciseres til en eksakt alder for givne bevoksningstyper. Som rettesnor kan sættes, at hugstmodenhed indtræffer, før bevoksningen går i opløsning og omkring det tidspunkt, hvor den kvantitative tilvækst stagnerer.

Foryngelsestidspunktet for den enkelte bevoksning afhænger tillige af dens placering i forhold til nabobevoksningerne, den pågældende bevoksningens betydning af immateriel art m.m.

Foryngelseshugst af en bevoksning kan strække sig over en årrække, idet skovklimaet fra den gamle bevoksning udnyttes til at fremme udviklingen af den nye bevoksning, f.eks. ved selvforyngelse eller ved skærm- og randforyngelser.

Ad nr. 5. Der tænkes især på hensynet til opbygning af en skov, der bedst muligt værner bevoksningerne mod vind og udtørring.

Renaftdrift, stormfald og skader i en bevoksning kan i mange tilfælde forringe omkringstående bevoksninger. Det er medvirkende til, at det er meget væsentligt med et helhedssyn og en langsigtet planlægning af skovdriften.

Denne regel lægger bl.a. op til, at der foretages planlægning af skovdriften, dvs. især af foryngelseshugsterne. Driftsplanlægning gennemføres med 10–15 års mellemrum for næsten alle offentlige skove og for en meget stor del af de større private skove. Lovforslaget lægger op til, at denne aktivitet styrkes også for mindre private skove og sådan, at de langsigtede hensyn i skovdriften, herunder de økonomiske,

og hensynet til stabilitet og variation i den rumlige opbygning af skovene sikres.

Som vilkår for tilladelser eller i forbindelse med påbud i henhold til loven kan der stilles krav om, at der udarbejdes en plan for skovens drift, som tinglyses på ejendommen.

Ad nr. 6. Da skovenes salgsprodukter ved langvarig henliggen i skoven kan give anledning til opformering af skadevoldende insekter m.v., skal de fjernes snarest efter oparbejdning. Undladelse heraf kan mindske salgsprodukternes værdi og i visse tilfælde påføre nabobevoksninger sygdomme.

I modsætning hertil kan grene, kviste og andre trædele, der ikke sælges, efterlades i skoven. De kan gennem forrådnelse give et værdifuldt bidrag til jordbundsopbygningen, mikroklimaet m.v.

Ad nr. 7. Med bestemmelsen tænkes både på de produktionsmæssige og på de økologiske og andre miljømæssige forhold ved skovdyrkningen.

Ad Stk. 2

Bestemmelsen om juletræer og pyntegrønt i kort omdrift er ny. Drift af juletræer og pyntegrønt på en sådan måde, at bevoksningerne ryddes – måske gang på gang – før de blot tilnærmelsesvist udgør højstammet skov, er ikke tilladt efter den gældende lov. Administrationen har imidlertid accepteret, at juletræer og pyntegrønt i kort omdrift i stigende omfang er indgået i skovdriften. Begrundelsen herfor har været, at en sådan drift økonomisk set ofte har været betydeligt mere fordelagtig end traditionel vedproduktion. Denne driftsform har derfor medvirket til at holde økonomien sammen i mange skovejendomme, hvilket også har betydning for varetagelse af måske tabsgivende miljøhensyn i privatskove. Produktionsværdien af juletræer og pyntegrønt udgør mere end 300 mill. kr. om året, og begge produktioner er arbejdskraftintensive og beskæftigelsesfremmende.

Skovdyrkningsmæssigt kan denne drift i visse tilfælde være en fordel. Med deres betydeligt kortere omdriftstid kan en sådan kultur benyttes til at bryde et bevoksningsbillede, der er ensaldrende for at fordele de vedproducerende bevoksninger på flere aldersklasser.

Ud fra landskabelige hensyn må denne driftsform anses for mere hjemmehørende i skovene end i det åbne land.

Almindelig dyrkning af pyntegrønt i lang omdrift udvikler højstammede træer og er derfor umiddelbart tilladt.

På denne baggrund foreslås dyrkning af juletræer og pyntegrønt i kort omdrift tilladt på op til 10 pct. af